

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 164/2015
25.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Д.М., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адв. С.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр. 821/13 од 31.03.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1354/14 од 17.11.2014. године и решења Вишег суда у Београду К бр. 821/13 од 23.12.2014. године и К.бр.821/13-Кв бр. 91/15 од 14.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.М., адв. С.К., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр. 821/13 од 23.12.2014. године и К.бр.821/13-Кв бр. 91/15 од 14.01.2015. године, као неоснован у односу на повреду одредбе члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр. 821/13 од 31.03.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1354/14 од 17.11.2014. године **ОДБАЦУЈЕ** као неблагоприятен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ЗК бр. 821/13 од 31.03.2014. године окривљена Д.М. оглашена је кривом због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика за које јој је претходно утврђена казна затвора у трајању од четири године а затим применом одредби члана 67. став 1. и 3. и члана 70. став 1. КЗ опозвана условна осуда изречена пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 5977/11 од 05.12.2011. године, која је постала правноснажна дана 06.01.2012. године, којом јој је за кривично дело из члана 289. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и одређено да се иста неће извршити ако окривљена у року од две године не изврши ново кривично дело, те применом одредби члана 45. и члана 60. став 1. и 2. тачка 2) и члана 63. КЗ, осуђена на јединствену казну затвора о трајању од четири године и два месеца у коју јој је урачунато и време проведено у притвору по

решењу Вишег суда у Београду Ки бр. 575/13 од 13.08.2013. године. Истом пресудом окривљеној је изречена и мера безбедности одузимања предмета тако што је од исте одузет један нож са црвеном-белом дршком и црвеним сечивом ближе описан у ставу II изреке првостепене пресуде. Окривљена је на основу одредбе члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП-а, обавезана да плати трошкове кривичног поступка у износу од 522.078,36 динара, као и трошкове паушала у износу од 15.000,00 динара, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1354/14 од 17.11.2014. године, усвојене су жалбе бранилаца окривљене, и преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је суд окривљеној због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашена кривом применом одредби члана 4, 42, 45, 54, 56. и 57. КЗ утврдио казну затвора у трајању од три године, па је задржавајући као правилно утврђену казну затвора у трајању од четири месеца по опозваној условној осуди која је окривљеној изречена пресудом Првог основног суда у Београду К бр. 5977/11 од 05.12.2011. године, а која је постала правноснажна 06.01.2012. године, сходно члану 60. КЗ окривљену Д.М. осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и два месеца у коју јој је урачунато и време проведено у притвору по решењу Вишег суда у Београду Ки бр. 575/13 од 13.08.2013. године који се окривљеној рачуна од 12.08.2013. године до 31.03.2014. године.

Ставом II другостепене пресуде усвајањем жалбе браниоца окривљене укинута је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и у том делу враћена првостепеном суду на поновно суђење, док су жалбе бранилаца окривљене у осталом делу одбијене као неосноване.

Решењем Вишег суда у Београду К бр. 821/13 од 23.12.2014. године обавезана је окривљена Д.М. да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 567.087,36 динара и 15.000,00 динара на име паушала у року од 3 месеца од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Београду К бр. 821/13-Кв бр. 91/15 од 14.01.2015. године одбијена је жалба браниоца окривљене изјављена против решења Вишег суда у Београду ЗК бр. 821/13 од 23.12.2014. године, као неоснована.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр. 821/13 од 31.03.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1354/14 од 17.11.2014. године и решења Вишег суда у Београду К бр. 821/13 од 23.12.2014. године и К бр. 821/13-Кв бр. 91/15 од 14.01.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Д.М., адв. С.К., због повреде закона и то конкретно одредби члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без

обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене Д.М., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП-а), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.М., у делу поднетом против правноснажног решења о трошковима поступка Вишег суда у Београду К бр. 821/13 од 23.12.2014. године и К бр. 821/13-Кв бр. 91/15 од 14.01.2015. године у односу на повреду члана 441. став 4. ЗКП-а, је неоснован, док је исти захтев у делу поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр. 821/13 од 31.03.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1354/14 од 17.11.2014. године, неблагоприятен.

Бранилац окривљене Д.М. у поднетом захтеву за заштиту законитости у делу који се односи на решење о трошковима поступка истиче као разлог подношења захтева повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП-а, у вези члана 264. став 4. ЗКП-а у складу са којом је, имајући у виду да је окривљеној постављен бранилац по службеној дужности окривљену требало ослободити од плаћања и трошкова кривичног поступка јер је њиховим плаћањем доведено у питање њено издржавање, тим пре што је незапослена и нарушеног здравственог стања.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а из следећих разлога:

Одредбом члана 441. став 4. ЗКП-а, прописано је да се одлука о трошковима кривичног поступка може побијати ако је суд овом одлуком повредио законске одредбе, као и због тога што је суд погрешно изрекао или није изрекао одлуку о ослобађању оптуженог од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка.

Чланом 264. став 4. ЗКП-а, прописано је да суд у одлуци којом решава о трошковима, може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица која је он дужан да издржава. Ако се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима, председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Из списка предмета - решења Вишег суда у Београду К бр. 821/13 од 23.12.2014. године и решења истог суда К бр. 821/13 - Кв бр. 91/15 од 14.01.2015. године произилази да је суд у поновљеном поступку сходно одредби члана 261. став 2. у вези члана 264. став 1. ЗКП-а обавезао окривљену Д.М. да плати на име трошкова кривичног поступка износ од 567.078,36 динара, а на име паушала износ од 15.000,00 динара, при чему је имао у виду не само дужину и сложеност кривичног поступка већ и имовинске прилике окривљене, њене могућности да накнади трошкове кривичног поступка на које је обавезана као и чињеницу да је

окривљена лице старости 38 година, радно способна и без законске обавезе да издржава друга лица.

Врховни касациони суд је имајући напред наведено у виду као и чињеницу да је суд одлуку о трошковима кривичног поступка донео не само након оцене разлога наведених у одредби члана 264. став 4. ЗКП-а већ и ценећи имовинске прилике окривљене у складу са којима у конкретном случају плаћањем трошкова и паушала на које је обавезана неће бити доведено у питање издржавање окривљене Д.М., нашао да не стоји повреда одредбе члана 441. став 4. у вези члана 264. став 4. ЗКП-а, и на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП-а, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у том делу одбио као неоснован.

Надаље, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Д.М. побијају се и правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К бр. 821/13 од 31.03.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1354/14 од 17.11.2014. године.

Међутим, одредбом члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП-а, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, уколико није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП-а.

Одредбом члана 485. став 4. истог законика, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члан 71. тачка 5. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 121/2012).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљена Д.М. пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1354/14 од 17.11.2014. године, према повратници која се налази у списима предмета примила дана 19. децембра 2014. године, а да је њен бранилац, адв. С.К. захтев за заштиту законитости поднео преко поште дана 21.01.2015. године, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у делу поднетом против правноснажних пресуда на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП-а, одбацио као неблаговремен, обзиром да је поднет након законом прописаног рока.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП-а, одбио као неоснован део захтева који се односи на правноснажно решење Вишег суда у Београду К бр. 821/13-Кв бр. 91/15 од 14.01.2015. године, а на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП-а, део захтева који се односи на правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К бр. 821/13 од 31.03.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1354/14 од 17.11.2014. године, одбацио као неблаговремен.

Записничар-саветник,

За председника већа-судија,

Зорица Стојковић, с.р.

Веско Крстајић, с.р.